

Ο Μικρασιατικός Σύλλογος Καισαριανής θα παρακολουθήσει τη θεατρική παράσταση «**Η Γελάδα**»

του Ναζίμ Χικμέτ σε σκηνοθεσία Πέτρου Νάκου στο θέατρο Altera Pars τη

Τρίτη 12 Μαρτίου 2019

και

ώρα 21:00

Για δηλώσεις συμμετοχής παρακαλώ επικοινωνήστε με το Σύλλογο στα τηλέφωνα 210 7218570 ή 6974932527 Κα Σαρρηπαναγιώτου ή 6974193813 Κα Βασιλείου

Λίγα λόγια για το έργο:

Το έργο γράφτηκε στη Μόσχα το 1956, είναι φανερό όμως ότι αναφέρεται στην πατρίδα του ποιητή την Τουρκία, χωρίς να προσδιορίζεται ακριβώς ο τόπος κι ο χρόνος. Αρχικά βλέπουμε μια κυρία, που σύντομα μαθαίνουμε πως είναι χήρα και δακτυλογράφος, να υποδέχεται στο σπίτι της τον υποψήφιο δάσκαλο για το γιο της, τον οποίο η ίδια και η αδερφή του αποκαλούν ποιητή. Όχι επειδή έχει γράψει ποτέ οτιδήποτε, αλλά επειδή ελπίζουν πως προσφωνώντας τον έτσι θα γίνει. Ως τότε υπάρχει το μικρό εμπόδιο των εξετάσεών του, τις οποίες για να περάσει χρειάζεται ιδιαίτερα μαθήματα. Πώς όμως θα πληρώσει γι' αυτά μ' ένα μισθό και μια μικρή σύνταξη χηρείας, τη στιγμή μάλιστα που η κόρη σύντομα θα μετακομίσει για να σπουδάσει στο ωδείο και να γίνει σοπράνο;

Η λύση επιστρατεύεται γρήγορα: Μια γελάδα της οποίας το γάλα σε πρώτη φάση κι έπειτα υπόλοιπα προϊόντα θα διαθέτουν στο παζάρι. Η πρώτη απώλεια είναι εκείνη του σοφέρ επίδοξου πιλότου αρραβωνιαστικού της κόρης, που το βρίσκει τρε μανάλ να συνυπάρξει με την κόρη της “γελαδάρισας”. Οι επόμενες θα είναι πολύ σοβαρότερες, αφού η γελάδα σταδιακά θα κυριεύσει πρώτα το σπίτι και μετά τις ζωές όλης της οικογένειας, οδηγώντας την να εγκαταλείψει τα ίδια τα όνειρα για τα οποία υποτίθεται αγοράστηκε η γελάδα, που μετατρέπεται σε αυτοσκοπό.

Προφανώς η γελάδα είναι σύμβολο, λόγος εξάλλου για τον οποίο απλά την ακούμε, αλλά ποτέ δεν τη βλέπουμε, ούτε αποκτά κάποιο όνομα. Είναι σύμβολο των διαρκών ονείρων ευμάρειας και κοινωνικής ανόδου με την οποία ζουν ιδίως οι μικροαστοί, αλλά και τα εργατικά στρώματα στις παρυφές τους, όνειρα που για την υλοποίησή τους ζητούν υποταγή σε εξοντωτικούς ρυθμούς εργασίας, διάλυση των ανθρώπινων σχέσεων που ήταν ήδη υπονομευμένες από επίπλαστες επιθυμίες κύρους και κατανάλωσης, προσφυγή ακόμα

και σε παρανομίες (εν προκειμένω το λαθρεμπόριο σανού), απώλεια κάθε μικρής χαράς της καθημερινότητας. Μια γελάδα που νομίζεις πως αρμέγεις, ενώ στην πραγματικότητα εκείνη αρμέγει και την τελευταία σταγόνα ζωτικότητας, γνήσιων συναισθημάτων και ειλικρίνειας.

Οι ερμηνείες υπογραμμίζουν με την επιτηδευμένη κινησιολογία και τόνο φωνής τις συμβάσεις που έχουν διαμορφώσει τους χαρακτήρες των πρωταγωνιστών, συμβάσεις που εκφράζονται κι από τη στερεοτυπική επανάληψη λέξεων και φράσεων κατά διαστήματα, με χαρακτηριστικότερο το ρητορικό ερώτημα “Μα πώς ζούσαμε χωρίς τη γελάδα;”. Παρότι απλοί καθημερινοί άνθρωποι, εμφανίζονται ντυμένοι και βαμμένοι σα “θεατρίνοι”, αφού υποκρίνονται σε ένα κακό θέατρο τη δεμένη κι αξιοπρεπή οικογένεια. Αυτό δε σημαίνει πως δεν υπάρχει πραγματική αγάπη κι αληθινή ανθρωπιά κάτω από τα ψιμύθια και τα κουστούμια. Για ν’ αναδυθεί όμως χρειάζεται ένας καταλύτης.

Η κάθαρση έρχεται στο τέλος με έναν τρόπο ειρωνικό κι αισιόδοξο συνάμα, που μας υπενθυμίζει όμως πόσο εύκολα οι άνθρωποι συνηθίζουν τα δεσμά τους, θεωρώντας απρέπεια να εκφράσουν δημόσια τη χαρά τους, αν απαλλαγούν από αυτά έστω και τυχαία. Ο Χικμέτ εξάλλου δε βάζει τους ήρωές του να επαναστατούν ενάντια στη γελάδα, γι’ αυτό εξάλλου αφήνει ανοιχτό το μέλλον της οικογένειας, που είναι πλέον πιο χαρούμενη, αλλά όχι κατ’ ανάγκη σοφότερη στις επόμενες επιλογές της. Αν όχι σοφότεροι, τουλάχιστον πιο προβληματισμένοι θα βγουν πάντως οι θεατές στην ολοκλήρωση του έργου.

Θέατρο Altera Pars
Μ.Αλεξάνδρου 123, Κεραμεικός

Παραστάσεις κάθε Δευτέρα και Τρίτη

Σκηνοθεσία: Πέτρος Νάκος Βοηθός σκηνοθέτη:Αγγελική Κοντού.Φωτισμοί:Κατερίνα Μαραγκουδάκη.Κοστούμια:Μαρία Κοντοδήμα.Μουσική επιμέλεια: Αγγελική Κοντού.Επιμέλεια κίνησης:Ελβίρα Μπαρτζώκα. Παιζουν:Μίνα Χειμώννα, Πέτρος Νάκος, Αγγελική Κοντού, Σπύρος Σιδέρης, Ηλίας Τσουμπέλης.